

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/327/2018
Identifikačné číslo spisu: 6412213165
Dátum vydania rozhodnutia: 10.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6412213165.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 5C/136/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/419/2015-139 z 23. septembra 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 5C/136/2012-110 zo 07. apríla 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur vyrubený podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 17Co/419/2015-139 z 23. septembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). K námietke žalobkyne o nepreskúmateľnosti uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd uviedol, že napadnuté uznesenie predstavuje jednoduchšiu procesnú formu rozhodovania súdov, a preto zákon nevyžaduje také prísne formálne náležitosti na písomné vyhotovenie uznesenia ako na písomné vyhotovenie rozsudku. Napadnuté uznesenie má tak náležitosti podľa ustanovenia § 169 ods. 1 OSP, pričom aj žalobkyni musí byť zrejmé, z akého dôvodu bolo napadnuté uznesenie vydané. Taktiež

odvolací súd skonštatoval, že súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo ex lege podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch oslobodené od súdneho poplatku od 01. júla 2007. S účinnosťou od 01. októbra 2012 bolo však ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k), ktoré sa týkalo vecného oslobodenia vzťahujúceho sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, zo zákona o súdnych poplatkoch vypustené. Z intertemporálneho ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, v súvislosti s účinnosťou novely zákona o súdnych poplatkoch č. 286/2012 Z. z. vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Pri výklade tohto ustanovenia je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu vychádzať z celého kontextu zákona o súdnych poplatkoch a použiť definície pojmu poplatkový úkon (§ 1 zákona o súdnych poplatkoch), ako aj vznik poplatkovej povinnosti (§ 5 zákona o súdnych poplatkoch) a ostatnú terminológiu aplikovanú v zákone o súdnych poplatkoch.

3. Napokon odvolací súd skonštatoval, že keďže do 30. septembra 2012 bolo predmetné konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku, žalobkyni podaním návrhu vo veci samej dňa 27. septembra 2012 nevznikla poplatková povinnosť. Poplatková povinnosť však nevzniká len samotným podaním návrhu ale aj podaním odvolania a každý jeden stupeň konania sa spoplatňuje samostatne. Teda skutočnosť, že súdne konanie v posudzovanom prípade začalo do 30. septembra 2012 nemá žiadny vplyv na vznik poplatkovej povinnosti žalobkyne za podanie odvolania po 1. októbri 2012 (odvolanie bolo podané 24. apríla 2015 - pozn. dovolacieho súdu), od kedy sa už na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nevzťahuje vecné oslobodenie, a preto vznikla žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie podľa ustanovenia § 6 ods. 2 veta druhá zákona o súdnych poplatkoch podľa položky 7a Sadzovníka súdnych poplatkov, a to vo výške 20,- Eur. Iba v prípade, ak by sa nielen konanie na okresnom súde, ale aj odvolacie konanie začalo do 30. septembra 2012, vzťahovalo by sa vecné oslobodenie od poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) zákona o súdnych poplatkoch aj na odvolacie konanie podľa ustanovenia § 4 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 124/2011-13 z 30. marca 2011, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/408/2015 z 18. júna 2015 a v ňom citovanú judikatúru.

4. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané elektronicky v zákonom stanovenej lehote na podanie dovolania dňa 05. novembra 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po

zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/21/2015, 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyňi nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.